

עין משפט
נר מצוה

ל"א אב מ"י פט"ו תולדות
משה"ק הלל די:
ל"ב ג מ"י פט"ו מל' משה"ק
הלל די:
ל"ג ד מ"י פ"ב מל' תהד"ן
הלל ו:
ל"ד ה מ"י פ"ב מל' שנת
ה' כ ופי"א שס ה' ז
טושי"ע א"ח ימ"ן של פס"ק
ח:

תורה אור השלם

1. ותשם כי תקריב רצון מנחה
ליתך סלה יהיה רצונך וצדק
עליה ששן וצדן יתן ללבנה
2. ויקרא ב. א
כל האורח יעשה כבש את
אלה לקריב וישא רצון מנחה
ליתך כמבשר שו. י
3. ויהי תקריב לנסך חצי הוצין
אשר יהי רצון ליתך
כמבשר שו. י
4. וקאש על המזבח ויקרב
לא חבבה ובשר עליה ודבן
עצם בבקר בבקר יקרב עליה
והחם והחטוי יקרב עליה ולבן
השלמים אש תמיד תוקר על
המזבח לא חבבה. ויקרא, י
ה-י

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

הספרים שכן קיטצו, ודאי
רלקמצה כפס ידו בדרך קציצת
המנחה אי אפשר, אלא שספרים
בכלי שיעור קומץ שהוא כשני
יחידים. (תרי"ט פ"ד דמנחות)

(*) ועי' חסדק רמ"ז ב"ב וטרי
באלקין. (והרמ"ה מנחות דף פד
פ"א מ' תולע. וחסדק)

שיטה מקובצת הסתגרף ין

צא:

אמר ליה אי תניא תניא. האל המנחות בלוח מזה (מנחות סב.) דלפיין מוחי שלי יחיד וקמרי רב ומיהו הויה מקמי דשמעה לזכרית ומחדר שמו דשלימי דדון מיה ומיה ויש לתמוה דבפרק המנחות והאסכים (שם קד:) תנו אמר רבי טרופון מה אמרנו ביין שהוא בל חובה בל חל נבדקה אף שמה שהוא בל חובה בל נבדק למה לי שם מינו כיון דליף הכא מקדא מדכתיב קרבן:

המוריד נחלת מעל המזבח

ואמאי חייב הא איבערלאזן לה מלוואה
 דהא תנן לה ^א בפרק המזבח מקדש
 (לפני ^א ^ב) וכן גמולת שפקעה מעל קרבן
 המזבח לא יחזיר ושאל יס חילוק בין
 הורדה לפקעה ^א והלא דמין
 במסכת חמיר ^א דף ^א ג. נחפור ממנה
 בקב נחשים מכדין לאמה ינחא בלאו
 הכי משום דלמיתין (למלאה) דלמחר
 בשליה טרף בקליה ^א (ממנה ^א):

הא רבי יהודה הא רבי שמעון.

ואתם הא שמעין ליה לרע
דקצר ליה כר' שמעון בהגזל בהרא
(ב"ק ק"ג) דקאמר רבי שמעון משום
ר' עקיבא לונש אדם י' כלאים זה
על גב זה כדי להעביר כו' ויש
לומר דתרי תנאי ואליבא דר"ע:

הוא כדאיתא והא כדאיתא אמר

ואומר שלשת לוגין במאי קמי
וימינה דין ¹² מינה ואוקי באר
מינה מנחה קומצה ושיריה נא
מנחה ממנחה מה מנחה מתנדין א
עכסכים שלשת לוגין [אף] ש
[אף] שמן כולן ¹³ לאישים אמר
נכת' דין מינה ומינה אלא רר
לרב פפא מי מציה אמר
שמן וכמה שלשה לוגין ומאן
ממייתי לה מקרבן א"ל א"י ו
וימולפו על גבי האישים מ"ט
יריח נחוח לה' והא קא מכבי
רב נחמן אמר רב בר אבוה
דלויא אלא האי איבעית אי
עקב ¹⁴ כלפי שנתנה תורה
ושאני התם אפשר דיתבי גמיר
ומטורפן לאישים ועוד תנא ¹⁵ ג'ין
יכבה ¹⁶ לא קשיא ¹⁷ רבי יהו
האמר שמואל מכבין ¹⁸ גחלת

לְעוֹנִין יַעֲרֶה כִּדְפֹקָא לֵן בְּמַחְמוֹת וְדָד
אִתּוֹ לִיה לֵהָא נְמִי אוֹקִי אֲחֵרֶה מִן
מִתְחַלְקִין לְכַהֵנָּה דְּנִי מִזְרֵה אִתְּרֵי
נִמְרֵה **נִמְרֵה** (לְכַהֵנָּה שְׁמֵן וְכִי נְמִי דִּיעִית
בְּבֹה **לֵהָ** (סָס): וְנִי מִלִּית אֲמֵרֵי כִי
בִּפְתִי עֲנִמִי דִּלְהֵא הִכָּא בְּגַלְל וְנִחַ כִּי
אִתּוֹ הַשְׁתִּימִין דְּלִאֲמֵרֵין מִסְתַּבֵּת סוֹכֵה
כִּפְלִי. לְעוֹמֵר הוֹאֲרִין **לִפְסוֹס**. אִתּוֹ הַ
מִדְּנִיָּה אֲמִיר **לֵהָ** וְנִמְרֵה. וּמִתְחַלְקִין **לֵהָ** אִתּוֹ
אֲשִׁקּוֹר הִי לֵהָ מִכְנֵה אֲפִילוֹ בִּלָּא **לֵהָ**
לְכַרִּיתָהּ כְּפִסְרִי **שְׁמֵן** (ו' ט'): **הָא רִבִּי שְׁמֵן**
דְּנִשְׁבֵּה שְׁמֵן קוֹשִׁיא דִּלְהֵא מִכְנֵה וְהִיא
נִשְׁבֵּיט בְּסוֹת דְּרֵב עֲלֵי מִתְכּוֹבֵי וְאִתּוֹ

בל התדיר פרק עשירי זבחים

דפליגי רבי ורנן בסוף כל
(סב.) גבי תנופת זבחי שלמי לבור
רב פפא דכולי עלמא דון מינה
ייתא דהכא דמפקינן (לח) גבי

גמ' ^(ב) אמר שמואל לדברי א' ר"ט *המתנדב

שמן קומצו ושיריו נאכלין מאי טעמא
אמר ר' קרא יקרב מנחה מלמד שמתנדבין
שמן ובי מנחה מה מנחה קומצה ושיריה
נאכלין אף שמן קומצו ושיריו נאכלין א"ר
זורא אף אנן נמי תנינא א"ר שמעון אם ראת
ששמן שמתחלק בעזרה או אתה צריך לשאול
מזה אלא מותר רקיק מנחות ישראל ולזון
שמן של מצורע שאין מתנדבין מכלל דמ"ד
מתנדבין מתחלק אמר ליה אב"י אימא סיפא
אם ראת שמן שניתן על גבי אישים או אתה
צריך לשאול מהו אלא מותר רקיק מנחת
כהנים ומנחת כהן משום שאין מתנדבין ששמן
מכלל דלמ"ד מתנדבין כולן לאישים לאב"י
קשיא רישא דרבי זורא קשיא סיפא בשלמא
לרבי זורא רישא בשירים סיפא בקומץ אלא
לאב"י קשיא תנא רישא אטו סיפא בשלמא
סיפא תני משום רישא אלא רישא משום
סיפא מי תני אין אמרי במערבא תנא רישא
משום סיפא י"ת ש"י כדברי ר"ע לספלים
שמן כדברי רבי מרפון לאישים מאי לאו מדרין
כולו לספלים שמן כולו לאישים מיד אוריא

רב פפא כתנאי ^אשמן לא יפחות מלוג רבי

ג' אמרוהו רבנן קמיה דרב פפא "דון מינה
ה' איכא בינייהו דרבנן סברי" מה מנחה
ינה מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן
לוג אף שמן קומצו ושיריו נאכלין" ואידך
שמן מתנדבין ואוקי במתרה" נסכים מה
שן שלש לוגין ומה נסכים כולן לספלין
ה רב פפא לאבי" אי ממנחה מייתי לה [רב]
מאורח גמר לה א"ל רב הונא בריה דרב
הבי והתניא יקרבן מנחה מלמד שמתנדבין
מעט ליה דאמר שלשה לוגין רבי היא וקא
תניא "אמר שמואל המתנדב יין מביא
זר קרא "וין תקריב לנסך חצי ההין אשה
יביבי במקצת לא שמייה כיבוי איני "והאמר
המודיד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה חייב
א כיבוי דמזוזה שאני ת"ש דתנא ר"א בן
חורוס יכול יכבה ויתרוס אמרת לא יכבה"ו
ת"ש יין דכדרי ר"ע לספלים שמן דכדרי רבי
לספלים או אינו אלא לאישים אמרת לא
הא ר"ש לבימרא דשמואל כ"ש סבירא ליה
ל מתבת במה"ר בשביל שלא זיוקו בה רבים

[ד.] אזרח מלמד שמתנדבין יין: ומה נסכים כולן לס

יין כונו נספסלי חף שמן דנחו כר ספסלי כונו נחסי
 דמדיב נספסלי חף האורה יעשה ככה (מגדרי טו) ונחסי
 יין ומיני נספסלי לוגין בן הפסח פחות נספסלי דמכסין
 דמדיב מאורה גמר לה: אשה ריח ניחוח. אלמא יס יין
 : הסך נסך שכן (סס מה) לשון שביעה לשון שכרות
 ידף מט: : אס חסי יבוי. דלג קפיד קרן אלג אלג
 יין: יבול יבנה. אס מאלג כולן לוחשות שקלא מואכלנ
 מאלג לוחשות. דהא כמיב אשה ביון (מגדרי טו) אס רבי
 ביון הלך עקר ליה למשמעותיה דאשה למדרישה נחה
 שמואל כרי שמעון דסיון דאין מתכיון לככות אין לא תכניה
 מאחר פסוק רישא ולא ימות הוא אפשר דמלך ליה צי
 נה של מפסח. לאו בה כידי הוא א' ואסורא דרבנן הוא ד

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גב' יין בדברי י"ע, ע"י מנחת
דף לא ע"כ חוס' ד"ה דמ"ח:

שינוי נוסחאות

[illegible]